

ה"ת 21994/05/14 - כ.ר. גולבל צ'יינג' בע"מ, סופר פארם (ישראל) בע"מ נגד משטרת ישראל - תחנת זבולון

בית משפט השלום בקריות

ה"ת 21994-05-14 כ.ר. גולבל צ'יינג' בע"מ נ' משטרת ישראל - תחנת זבולון
תיק חיצוני:

בפני המבקשות נגד המשיבה
כב' השופט מוחמד עלי
1. כ.ר. גולבל צ'יינג' בע"מ 2. סופר פארם (ישראל) בע"מ
משטרת ישראל - תחנת זבולון

החלטה

למי מהמבקשות יש להשיב חפצים שנתפסו על ידי המשיבה מבית העסק של המבקשת 1, האם יש להשיבם למבקשת 1 או למבקשת 2?

רקע

- משטרת ישראל ניהלה חקירה בגין חשד לביצוע מעשי גניבה ממספר סניפים של המבקשת 2; חברת סופר פארם (ישראל) בע"מ (להלן: **סופר פארם**). פעולות החקירה שבוצעו כללו חיפוש במרכול שמנהלת המבקשת 1 (להלן: **גולבל**), שבמסגרתו נתפסו מוצרים שונים. מוצרים נוספים נתפסו בפעולות חיפוש נוספות שנערכו אצל החשודים במעשה הגניבה, ארבעה לבית צאציאשילי (להלן: **החשודים**). המוצרים, שהנם מוצרי צריכה שונים (בעיקר מוצרי טואליטקה, הגיינה וכו'), מוחזקים על ידי המשטרה.
- במסגרת ההליך הנוכחי, הגישה גולבל בקשה להשיב לידיה את החפצים (למעט חלק מסוים שהיא מסכימה כי יוחזר לסופר פארם - ועל כך נעמוד בהמשך). סופר פארם הגישה אף היא בקשה ובגדרה היא מבקשת כי יוחזרו לידיה חפצים שלטענתה נגנבו מסניפיה ושייכים לה, שפורטו על ידה בנספח א' לבקשתה.

תמצית טענות הצדדים

3. אפתח ואציין כי המשיבה אינה מתנגדת להשבת החפצים. היא ציינה כי תסתפק בתיעוד מצולם של החפצים, והיא מבקשת מבית המשפט שיקבע למי יוחזרו.
4. בבקשתה טוענת גלובל כי נתפסו כ- 1200 פריטים של מוצרי צריכה מהמרכול. לטענת גלובל חלק מהמוצרים נרכשו מהחשודים וחלק מ"אזרחים" אשר נוהגים לרכוש מוצרים ברשתות גדולות במסגרת מבצעי הוזלה "אגרסיביים" ומוכרים אותם תמורת רווח. בבקשה הוסיפה גלובל וטענה כי בידיה חשבוניות המוכיחות כי מוצרים נוספים נרכשו מרשתות מסחר גדולות. גלובל מציינת כי שווי הפריטים שנתפסו הוא כ- 30,000 ₪ וכי אורך חיי המדף שלהם קצוב ועל כן יש להשיבם אליה כדי לא לפגוע בערך הסחורה, המהווה עיקר המלאי אצלה.
5. בבקשתה, הנתמכת בתצהיר, מבקשת סופר פארם להשיב לידיה מוצרים שפורטו על ידה בנספח א' לבקשתה, הכוללים מוצרי צריכה, היגינה וטואלטיקה שונים. לטענת סופר פארם, החשודים נהגו לגנוב מסניפיה סחורה בהיקפים גדולים (וחלק מהחשודים היו מעורבים במעשי גניבה במקומות אחרים) ומעשי החבורה תועדו על ידה במסגרת פעולות חקירה שבוצעו. דיסקים המתעדים את מעשי הגניבה צורפו לבקשתה. לטענת סופר פארם הרכוש שנגנב על ידי החשודים מועבר לגלובל, וזו האחרונה מודעת למקור הסחורה. על פי הנתען, נציגי גלובל או החשודים בגניבה עושים פעולות להסוות את מקור המוצרים על ידי הסרת המדבקה המעידה כי מקורם בסופר פארם. סופר פארם צירפה תמונות של חלק מהמוצרים שטרם הספיקו להסיר מהם את המדבקות עליהן מצוין שמה. על פי הנתען על ידי סופרפארם המוצרים שהיא עותרת להשבתם נתפסו בשתי פשיטות שערכה המשטרה בבית העסק של גלובל ועל המוצרים נתגלו סימנים המעידים שהם נגנבו מסניפיה. סופרפארם טוענת כי בנסיבות העניין לא קמה לגלובל זכות במוצרים מכח תקנת השוק.
6. יצוין כי תחילה התקיים ביום 1.6.2014 דיון, במעמד גלובל והמשיבה, או אז התברר כי סופר פארם טוענת לזכות במוצרים, ועל כן קבעתי כי יש לקיים דיון במעמד כל הטוענים לזכות. בהחלטתי מיום 5.6.2014, עוד לפני שהגישה סופרפארם את בקשתה, אליה צורף תצהיר, קבעתי כי על הטוענות לזכות להגיש תצהיר.
7. נציג גלובל הגיש תצהיר ובו הוא ציין בין היתר, כי הוא ואחרים נהגו לרכוש מוצרים במבצעי הוזלה מרשתות השיווק ולמכור אותם בעסק, ובעת האחרונה לא היה לו זמן לעשות כן על כן רכש מ"אזרחים" סחורה אותה הם רכשו מהמרכולים. בתצהיר צוין עוד כי אין לגלובל התנגדות להחזרת הסחורה שנתפסה בפשיטה שנערכה ביום 4.4.2014, כיוון שהיא טרם שילמה תמורתה. צוין עוד כי חלק מהמוצרים שנתפסו במרכול אינם מסוג המוצרים הנמכרים בסניפי סופר פארם. גלובל טוענת כי לא ידעה כי מקור המוצרים במעשה גניבה וכי המוצרים נרכשו מהחשודים בתום לב תוך שאלה מציגים בפניה מצג כי המוצרים נרכשו כדין במחירי מבצע ונמכרים לה תמורת רווח, והיא בתורה משווקת את

המוצרים במרכול.

8. עובר לדיון שנקבע, הגישה סופרפארם בקשה אליה צורף תצהיר נוסף ואליו צורף דוח המשקף לטענתה את החסרים במוצרים בסניפיה השונים. בתצהיר גם נטען כי יש להורות על השבת המוצרים נוכח האמור בתצהיר גלובל שלטענת סופרפארם בו הודאה בכך שהמוצרים לא נרכשו מספקים אלא מ"אזרחים" שזהותם לא צוינה. עוד צוין כי המדובר במוצרים מתכלים ויש צורך להחליט לגביהם באופן דחוף. בבקשה נטענו טענות נוספות המתייחסות לתצהיר גלובל, בין היתר כי המסמכים שצורפו לתצהיר אינם אותנטיים והאמור בהם אין בו כדי לתמוך בגרסת גלובל.

9. ביום 9.7.2014 קיימתי דיון במעמד הצדדים בו חזרו הצדדים על טענותיהם. ב"כ הצדדים הודיעו כי הם מסכימים לכך שבית המשפט יעיין בתיק החקירה הרלוונטי לשם מתן החלטה.

המטריה המשפטית ואופיה של ההכרעה בהליך זה

10. גדרי הדיון בבקשות המונחות בפניי מצויות בסע' 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969 (להלן: **פסד"פ**) הקובע כי:

"על פי בקשת שוטר שהוסמך לכך על ידי קצין משטרה בדרגת מפקח משנה או בדרגה גבוהה מזו דרך כלל או לענין מסויים (להלן - שוטר מוסמך), או על פי בקשת אדם התובע זכות בחפץ, רשאי בית משפט שלום לצוות כי החפץ יימסר לתובע הזכות או לאדם פלוני, או שינהגו בו אחרת כפי שיוורה בית המשפט - הכל בתנאים שייקבעו בצו"

11. צו הניתן מכח סע' 34 לפסד"פ, הוא צו בעל אופי זמני המיועד לקבוע מי יחזיק בחפץ שנתפס על ידי המשטרה, ובקביעתו רשאי בית המשפט לקבוע כי החפץ יימסר לתובע זכות בו, לאדם פלוני או שינהגו בו אחרת, בתנאים שייקבעו בצו. כנגזרת מקביעה זו, אין הצו מהווה מעשה בי-דין ואין הוא בא לקבוע זכויות, והצדדים רשאים לפנות להליך אזרחי כדי לקבוע את הזכויות בחפץ. בבש"פ 2013/13 **מדינת ישראל נ' עודד גולן** ([פורסם בנבו], 16.10.2013) (להלן: עניין **גולן**) צוינו דברים אלה:

"קביעתה של הערכאה הדיונית בבקשה לפי סעיף 36 לפקודה היא לעולם החלטה זמנית, במובן זה שהנפגע מההחלטה רשאי לעתור בהליך אזרחי בו יוכיח בעלותו בתפוס. קרי, ההחלטה בבקשה לפי סעיף 36 לפקודה אינה מהווה מעשה בית דין שעשוי להכריע סופית בדבר זכויות

הצדדים בתפוסים".

בעניין **גולן** הביא בית המשפט את הדברים שצוינו בע"פ 426/87 **שוקרי נ' מדינת ישראל**, פ"ד מב(1) 732 (1988) (להלן: עניין **שוקרי**), שם, בעמ' 739, נקבע:

"בעוד אנו מתחקים על מהותו וטיבו של צו לפי סעיף 36 לפקודה, יש להדגיש, כי כמעט בכל הנסיבות, או לפחות במרביתן, יש מקום לראות בצו כזה הכרעה זמנית, בין זכויות הצדדים, היינו הנאשם והטוען לזכות בחפץ... דומני, כי גם על-פי גישה זו מתחייבת המסקנה, כי אופיו ומהותו של הצו, לפי סעיף 36 הנ"ל, הם אזרחיים בעיקרם, גם אם הוא ניתן במסגרת הליך פלילי. עדיין פתוחה הדרך לפתוח בהליך נגד מקבל החפץ על-פי הצו, על-מנת להוכיח כי טובה זכותו של התובע על פני זכותו של זה שבית המשפט ציווה למסור לו החפץ..."

ראו גם: בש"פ 555/07 **מוחמד יחיא נ' משטרת אריאל** ([פורסם בנבו], 6.3.2007); בש"פ 2671/01 **סיני נ' מילרה** פ"ד נה(4) עמ'176 (2001) (להלן: עניין **סיני**); ע"פ 506/82 **שלמה גלזן נ' מדינת ישראל** פ"ד לז(1) 409, עמ' 412 (1983); ע"פ 591/76 **דלרחים נ' מדינת ישראל**, פ"ד לא(2) 57; ע"א 39/75 **דוד שמחון נ' אברהם רדינגר** פ"מ כט (2) 610, עמ' 611 (1975).

לגישה מעט שונה המייחסת משקל רב יותר להכרעה לפי סעי' 34 ראו: בש"פ 3049/95 **סאלמה אבו עדרה נ' מדינת ישראל** פ"ד מט(4) 146, עמ' 150 (1995) (יצוין כי הדברים שם נאמרו דרך אגב על רקע דיון בזכות הערעור על החלטה לפי סעי' 34 לפסד"פ).

12. הדברים שהובאו לעיל נאמרו בהתייחס לצו לפי סעי' 36 לפסד"פ שדן במתן הוראות לגבי חפץ שהוגש כראיה לבית המשפט, אך הם יפים לענייננו מקל וחומר. סעי' 36 לפסד"פ דן בשלב בו מוצתה מטרת תפיסת החפץ; הוא הוגש כראיה לבית המשפט. בעוד שסעי' 34 יכול להתייחס גם (ואף בעיקר) לשלב מוקדם יותר שלפני הגשת כתב אישום, שבו טרם מוצתה עילת התפיסה. מכאן שאם הצו שניתן לפי סעי' 36 הוא זמני, על אחת כמה וכמה צו שניתן לפי סעי' 34 לפסד"פ.

13. עם זאת, אין לשלול את האפשרות לפיה בית המשפט הדן בהליך הפלילי יכריע בזכויות שבין הצדדים הטוענים לזכות והצו שיינתן יהיה במעמד פסק דין. לעתים הכרעה זו, בהעדר צורך בבירור עובדתי, היא פשוטה ויעילה יותר כשהיא נעשית בגדרי ההליך הפלילי. כב' השופטת ד' ברק-ארז, ציינה בפרשת **גולן** כי "יש אפוא לבחון, בכל מקרה ומקרה, האם ההליך הפלילי שהתקיים אמנם הקנה לבית המשפט שדן בו יתרון כאמור, והאם אכן יש הצדקה להכרעה במסגרת זו, טרם ניהולו של הליך אזרחי". אמנם הדברים נאמרו ביחס לסמכות הקבועה בסעי' 36 ובסיטואציה שנדונה בפרשת **גולן** בה

ניתנה הכרעת דין, אולם העיקרון ישים גם לגבי הפעלת הסמכות שבסעי' 34 לפסד"פ, על אף שלעיתים סמכות זו נעשית טרם מתן הכרעת דין ואף טרם הגשת כתב אישום. דוגמאות לשימוש כזה כאשר הצדדים, הטוענים לזכות בחפץ, מסכימים כי בית המשפט יתן הכרעה בזכויות או במקרה שאין מחלוקת עובדתית מובהקת ואין צורך בבירור עובדתי מורכב. ברי כי במקרה זה, ההכרעה צריכה להתקבל לפי כללי הראיות וסדרי הדין לפיהם מוכרעים סכסוכים במשפט האזרחי, ולאחר שהצדדים יועמדו על כוונת בית המשפט לעשות שימוש בסמכות כדי לאפשר להם מיצוי זכות הטיעון והבאת הראיות.

14. מהי כמות וטיב הראיות הנדרשות להוכחת קיום הזכות בחפץ מצד הטוען לה? בפרשת **סיני** התייחס כב' השופט אנגלרד לשאלה זו, וקבע כי ניתן להחיל את כלל הראיה המנהלית וכי די בראיה לכאורה כי הטוען לזכות זכאי להחזקה בתפוס. בעמ' 190 לפסק הדין בעניין **סיני** צוינו דברים אלה:

"במשפטנו, הטוען לזכות בחפץ רשאי לדרוש את השבתו על יסוד סעיף 34 לפסד"פ ללא ההגבלה המיוחדת של שישה חודשים. האפשרות המוענקה לאדם התובע זכות בחפץ לפתוח בהליך אזרחי רגיל לשם החזרת הנכס אליו מחזקת את האופי המינהלי והזמני של הצו. אני גורס כי טיבו זה של הצו משליך במישרין על כמות הראיות הדרושה לשם הכרעה במסגרת סעיפים 34 ו-36 לפסד"פ. מאחר שהחלטה של בית-המשפט אינה מכריעה את שאלת הזכויות המהותיות בחפץ, ומאחר שאפשר להשיג עליה בהליך אזרחי רגיל, הרי אפשר להחיל לגביה, בשינויים המחויבים, את העקרונות של המשפט המינהלי בדבר כמות הראיות הדרושה בהחלטות של רשויות המינהל. ביסוד "כלל הראיה המינהלית" מצוי מבחן הסבירות [...]. בלי לקבוע מסמרות הייתי מאמץ בסוגיה הנדונה את העיקרון כי לצורך ההכרעה בדבר מסירת החפץ די בראיה לכאורה כי הטוען לזכות זכאי להחזקתו"

מנגד, בעניין **גולן**, לא הוכרע בעניין. ראו חוות דעתו של כב' השופט סולברג.

דין והכרעה

15. מתיק החקירה עולה כי המוצרים שמוחזקים על ידי המשטרה נתפסו ממספר מקומות. ביום 2.4.2014 נערך, בשתי הזדמנויות, חיפוש במרכול גלובל ונתפסו מוצרים שונים. החיפוש הראשון נערך בשעה 15:30, במסגרתו נתפסו קופסאות אוכל לתינוקות, ומוצרים שונים (ראו דו"ח הפעולה מיום 2.4.2014 ודו"ח החיפוש). החיפוש הנוסף נערך בשעה 17:00 ובמהלך החיפוש התלוו לשוטרים נציגים של סופר פארם. במהלך חיפוש זה, נתפסו פריטים רבים שתועדו בדו"ח תפיסה נוסף המצוי בתיק החקירה.

כמו כן, בחיפוש בביתם של שניים מהחשודים, נתפסו מוצרים בכמות קטנה, וכן נערך חיפוש ברכבם (מסוג שוברלט) וממנו נתפסו מוצרים רבים.

16. מתיק החקירה עולה כי קיימות ראיות שיש בהן להצביע על כך כי החשודים (מי בצורה פעילה יותר ומי פחות) גנבו במספר הזדמנויות מסניפים שונים של סופר פארם ברחבי הארץ מוצרים שונים, מסוג המוצרים שנתפסו על ידי המשטרה. מסקנה זו עולה ממצבור ראיות המצויות בתיק החקירה ובכללן: עדותה של אסתר צ'אצ'אולי (שחזרה בהם לאחר מכן מדבריה); תיעוד מצולם של חלק מהגניבות שבוצעו בסניפי הסופר פארם; עדותו של מר מנחם טרכטמן לרבות המסמכים והתיעוד שסופק על ידו; ועדויותיהם של חוקרים פרטיים שעקבו אחר החשודים. הגרסה שהועלתה על ידי החשודים לפיה הם רכשו מוצרים במבצע ממרכולים, נסתרה ברובה, שכן הראיות מצביעות על כך שהם גנבו מוצרים מסניפי סופר פארם.

17. חלק מהחשודים (בעיקר הזוג הנשוי) נהג למכור את המוצרים הגנובים לגלובל. נציג גלובל שנחקר במשטרה אישר כי הוא נהג לרכוש מהחשודים מוצרים שונים, דוגמת אלה שנתפסו. הוא פירט כי שיטת הרכישה היא כזו שאותו מוכר מגיע אליו מעת לעת, מודיע לו כי יש ברשותו סחורה והוא בוחר מתוך הסחורה ומשלם עבורה מזומן. נציג גלובל אישר כי בגין הרכישה הוא משלם במזומן ואינו נוהג לתעד את הרכישות. נציג גלובל מסר עוד כי המוכר הודיעו כי הוא קונה את המוצרים מהמרכולים במבצעים ומוכר לו את הסחורה. על פי הערכת אותו עד גלובל רכשה משך 12 שבועות בהיקף ממוצע של 1500 ₪ לשבוע (סה"כ 18,000 ₪). חשוב להדגיש כי נציג גלובל מאשר בחקירתו כי "כל מוצרי הסימילאק, מטרנה ו ob שנתפסו על ידי המשטרה", נרכשו מחלק מהחשודים.

18. מהנתונים שהונחו בפניי עולה בבירור כי חלק מהמוצרים אשר נתפסו בבית העסק של גלובל נרכשו מהחשודים. הדבר עולה מעדותו המפורשת של נציג גלובל, וכן מעדויות נוספות ותיעוד מצולם. בנוסף, לתצהיר שהוגש מטעמה, צירפה סופר פארם מספר תמונות של התפוסים מהן ניתן ללמוד כי מדבקות שהיו על המצרים, שלטענתה עליהם סימן זיהוי שלה, הוסרו. עם זאת, לא ניתן לקבוע במסגרת הליך זה, על סמך הראיות שהונחו, את היקף המוצרים אשר נמכרו על ידי החשודים לגלובל. חוסר זה בנתונים נובע, מצד אחד, מכך שהרכישות שבצעה גלובל החשודים לא תועדו והתשלום בגינן היה במזומן. מצד שני הנתונים שסופקו על ידי סופר פארם הם נתונים כללים לגבי חסרים שהיו בסניפיה ובוודאי שלא ניתן לחלץ מהם את היקף המוצרים שגנבו החשודים, ומצאו את דרכם אל גלובל.

19. ברי כי לגבי המוצרים שנרכשו על ידי גלובל מהחשודים לא ניתן לקבוע כי הם נרכשו בתנאי תקנת השוק הקבועה בסעי' 34 לחוק המכר, תשכ"ח - 1968. סעי' 34 קובע כהאי לישנא: **"נמכר נכס נד על ידי מי שעוסק במכירת נכסים מסוגו של הממכר והמכירה היתה במהלך הרגיל של עסקיו, עוברת הבעלות לקונה נקיה מכל שעבוד, עיקול וזכות אחרת בממכר אף אם המוכר לא היה בעל הממכר או לא היה זכאי להעבירו כאמור, ובלבד שהקונה קנה וקיבל אותו לחזקתו בתום-לב".** נסיבות מכירת המוצרים רחוקה מלהיות מכירה במהלך עסקיהם הרגילים של החשודים וספק אם

ניתן לראות בהם כמי שעוסקים במכירת נכסים מסוגו של הממכר. סבורני כי גם גרסתה של גלובל כי נאמר לה על ידי החשודים שהם רוכשים את המוצרים במסגרת מבצעים שנעשים ברשתות השיווק, אינה יכולה להעמידה במצב בו היא קיבלה את המוצרים לחזקתה בתום לב. אדגיש בהקשר זה את האמור בתצהיר גלובל לפיו נציגי גלובל, וקרובי משפחה, נהגו לרכשו מוצרים בעצמם, במסגרת מבצעי הוזלה ולמוכרם במרכולה ואת חוסר העקביות בגרסתה בעניין זה.

20. נשוב לעיצומו של עניין. על פי הראיות עולה כי קיימות שתי קבוצות של מוצרים: מוצרים שסופר פארם טוענת לזכות בהם ואלה פורטו בנספח א' לבקשתה; ומוצרים שסופר פארם לא טוענת כלל לזכות בהם (שלא ברור היקפם). ברור כי אם קיימים מוצרים כאלה, יש להשיבם לגלובל.

21. כאמור לא ניתן לקבוע אם כל המוצרים שנתפסו אצל גלובל מקורם בגניבות שביצעו החשודים, אך אין ספק כי חלק מהמוצרים סופקו על ידי החשודים. הקושי הוא בעריכת הפרדה והבחנה בין המוצרים. לאחר ששקלתי בדבר, ובשים לב לכך שבפני הצדדים האפשרות לנקוט בהליך אזרחי כדי להוכיח את זכאותם במוצרים (או בשוויים), דומני כי הכף נוטה למסקנה כי יש להורות על החזרת כל התפוסים לסופר פארם.

22. עמדנו על כך שלגבי המוצרים שמקורם בחשודים ונרכשו על ידי גלובל, אין באפשרות זו האחרונה לספק מסמכים המוכיחים היקף מוצרים אלה. העדר תיעוד וביצוע עסקאות במזומן על ידי חברה שמציגה את עצמה כמבצעת פעילות מסחר רגילה ותקינה בהיקף גדול, פועל לחובתה גם בהקשר זה. חשוב מכך, מעדותו של נציג גלובל במשטרה עולה כי קיימת אצלו מערכת הנהלת חשבונות שבאמצעותה ניתן להתחקות אחר רכישת המוצרים מהספקים השונים וכך ניתן להצביע על המוצרים שמקורים אינו בחשודים (ככל שקיימים מוצרים כאלה). ברם, גלובל בחרה שלא לספק נתונים. בתצהיר שהוגש מטעמה, צוין על ידה כי ברשותה חשבונות המצביעות על כך שרובם ככולם של המוצרים שנתפסו נרכשו כדון. לתצהיר צורפו שלוש חשבונות. אלא שעיון בחשבונות מלמד כי המוצרים שצוינו בהן מהווים חלק קטן מאד מכלל המוצרים שסופר פארם טוענת לזכות בהם ואין בהם אסמכתה למרבית הפריטים שנתפסו. יתרה מכך, שתיים מהחשבונות הם ממועד מרוחק מהחיפוש, האחת מיום 28.7.2013 והשניה מיום 2.1.2014. נוכח חלוף זמן רב ממועד החשבונות למועד החיפוש, ובהעדר מסמכים אחרים המעידים על תנועת המלאי, אין במסמכים אלה כדי להעיד על המלאי שהיה הקיים במרכול בעת עריכת החיפוש. אשר לחשבונות השלישית, רק חלק מהמוצרים שצוינו בה נכלל ברשימת המוצרים שסופר פארם טוענת לזכות בהם.

23. אני סבור אפוא, כי מכלול הראיות מטה את הכף לכיוון קבלת בקשת סופר פארם. עם זאת, יש לחייב את סופר פארם בהפקדת ערובה שתבטיח השבת שווי מוצרים ככל שייקבע בהליך אזרחי שלגלובל זכות בהם. גובה הערובה נקבע בשים לב לנתונים העולים מתיק החקירה ובכללם הנתונים שנמסרו על ידי נציגי גלובל.

24. בשולי החלטתי יצוין כי חלק מהחפצים התפוסים במשטרה הם מזון לתינוקות. שני הצדדים טענו כי התנאים בהם מאוחסנים החפצים ירודים. אין צורך לומר כי על סופר פארם לנקוט בכל האמצעים כדי להבטיח שמוצרים שטיבם נפגע לא יוחזרו למדפים.

25. כפועל יוצא מן האמור, ניתנת בזה ההוראות הבאות:

א. המשיבה תחזיר לסופר פארם את המוצרים שפוטרו בנספח א' לבקשתה תוך 15 ימים מהיום. כתנאי להשבת המוצרים, תפקיד סופר פארם בקופת בית המשפט פקדון כספי או ערבות בנקאית בלתי מותנית וללא הגבלת זמן ע"ס 20,000 ₪. הערבון נועד להבטחת זכויות גלובל ככל שבמסגרת תביעה אזרחית שתנקוט ייקבע כי חלק מהמוצרים שהוחזרו לסופר פארם שייכים לה. ככל שגלובל לא תגיש תביעה תוך 6 חודשים מהיום, תוחזר הערבות הבנקאית לידי סופר פארם, ובמידה ותוגש תביעה תעמוד הבטוחה על למתן פסק דין בתביעה.

ב. ככל שקיימים מוצרים נוספים שאינם כלולים בנספח א' לבקשת סופר פארם, יוחזרו לידי גלובל תוך 15 ימים מהיום.

ג. לפני השבת המוצגים תערוך המשיבה רישום מדויק של כל המוצרים התפוסים אצלה תוך צוין הגורם אליו הוחזר כל מוצר, וכן תתעד את המוצגים בצילום חזותי הכולל צילום וידיאו. הרישום והתיעוד יישמרו בתיק החקירה.

המזכירות תשלח החלטה זו לב"כ הצדדים.

תיק החקירה יוחזר למשיבה באמצעות מזכירות בית המשפט.

ניתנה היום, י"ט תמוז תשע"ד, 17 יולי 2014, בהעדר הצדדים.